

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 896/2539

พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน โจทก์ นางสาวนิตา ว่องไว หรือนางรวิวรรณ โพธิ์รัตน์ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 3, ป.พ.พ. มาตรา 193/30, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 5, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 6, ป.พ.พ. มาตรา 164

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความรับผิดของจำเลยต่อพนักงานสอบสวนโจทก์ในคดีนี้เกิดขึ้นจากสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาตามสัญญาประกันที่จำเลยได้กระทำไว้กับโจทก์ สัญญาดังกล่าวมีผลบังคับกันได้โดยสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่ย่อมต้องพิจารณาจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะทำสัญญานั้น เมื่อได้ความว่า ป. ผู้ต้องหาถูกจับกุมในข้อหาออกเช็คโดยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คเป็นเงิน 60,000 บาท และตามบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 5 (2) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 196 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2515 ข้อ 1 อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะเกิดเหตุคดีนี้ได้ระบุให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือหลักประกันไม่เกินจำนวนเงินตามเช็ค ดังนั้นการที่จำเลยทำสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาไปจากความควบคุมของโจทก์ตามสัญญาประกัน โดยสัญญาว่าจะนำตัวผู้ต้องหาส่งให้โจทก์ตามกำหนดนัด ถ้าผิดสัญญายินยอมใช้เงิน 60,000 บาท ซึ่งไม่เกินจำนวนเงินตามเช็คที่ผู้ต้องหาสั่งจ่าย สัญญาประกันจึงชอบด้วยกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะทำสัญญานั้นและมีผลบังคับกันได้โดยสมบูรณ์ แม้ว่าหลังจากที่จำเลยได้ทำสัญญาประกันกับโจทก์ดังกล่าวแล้วจะได้มี พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ออกมาใช้บังคับโดย พ.ร.บ. ดังกล่าวได้ยกเลิก พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 196 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2515 และบัญญัติให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาลสั่งปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีความผิดตาม พ.ร.บ. ดังกล่าวโดยมีประกันแต่ไม่มีหลักประกัน หรือมีประกันและหลักประกันไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนเงินตามเช็คก็ตาม ก็ไม่อาจนำบทบัญญัติของ พ.ร.บ. ดังกล่าวมาใช้บังคับได้ เพราะการที่จะนำบทบัญญัติของกฎหมายตาม ป.อ. มาตรา 3 มาใช้บังคับในฐานะกฎหมายที่เป็นคุณได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่น่ามาใช้บังคับแก่ความรับผิดทางอาญาของผู้กระทำความผิดเท่านั้น จะนำมาใช้บังคับแก่ความรับผิดของจำเลยตามสัญญาประกันซึ่งเป็นความรับผิดทางแพ่งหาได้ไม่ การฟ้องบังคับให้ผู้ประกันชำระเงินตามสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาในคดีความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค มิใช่เป็นการฟ้องเรียกเงินตามเช็ค จึงไม่อยู่ในบังคับของอายุความในการฟ้องเรียกเงินตามเช็คเมื่อการฟ้องบังคับให้ผู้ประกันใช้เงินตามสัญญาประกันตัวผู้ต้องหาไม่มีกฎหมายบัญญัติอายุความไว้โดยเฉพาะจึงมีกำหนดอายุความ 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 164 เดิม (มาตรา 193/30 ที่ได้ตรวจชำระใหม่)

องค์คณะ

อัครวิทย์ สุมาวงศ์ · กำนัน อันนันทน์ · อำนวย หมวดเมือง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/896/2539>